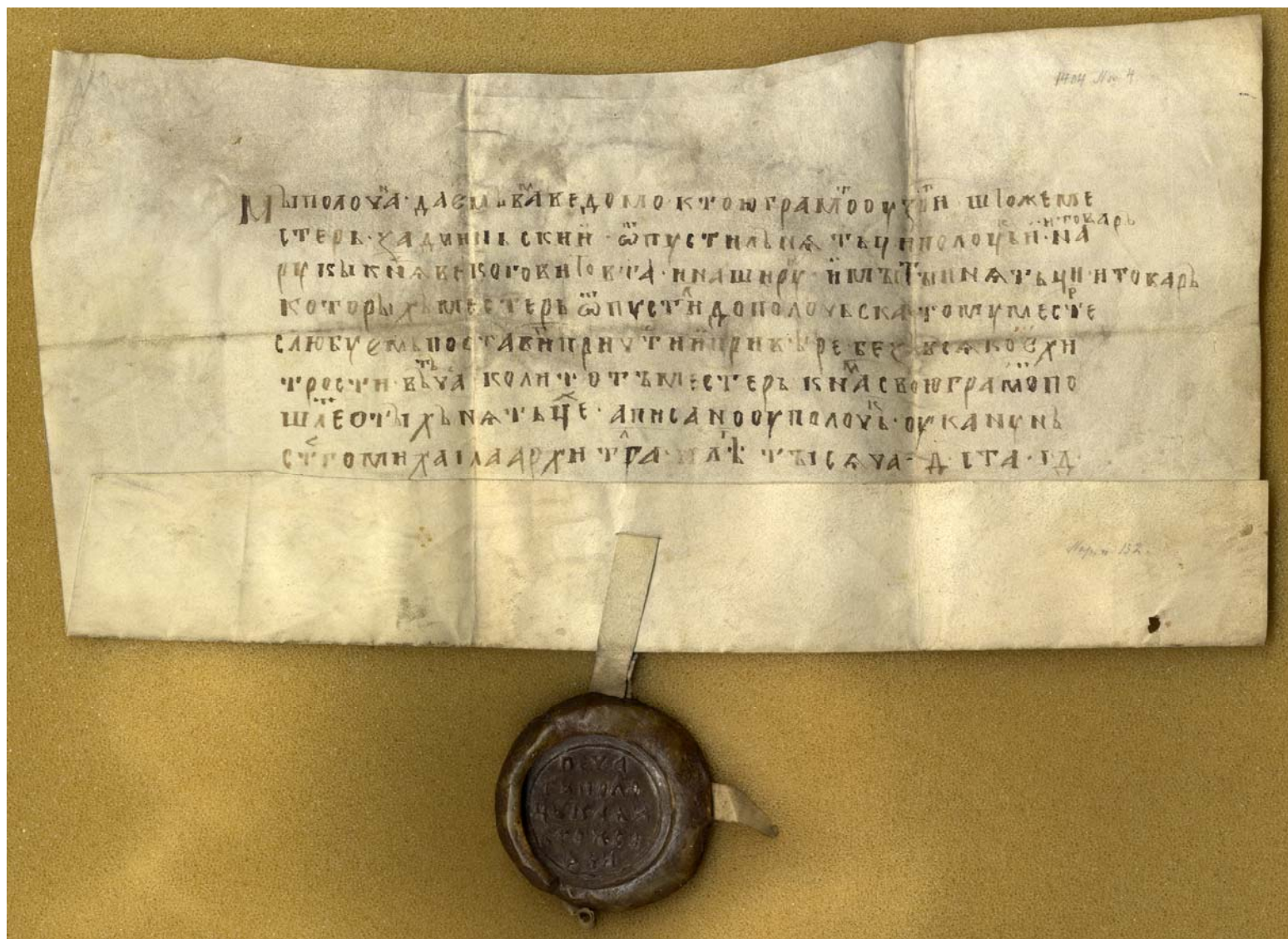

**Aplicinājums par Polockas strādnieku un preču nosūtīšanu
lielkņazam Vitautam. 1404. gada 7. novembris**

LVVA, 8. f., 3.c apr., 1. l.

(Senslāvu valodā rakstītais dokuments vēsta par Livonijas ordeņa mestra
attiecībām ar lielkņazu Vitautu un Polockas pilsētu)

Orīģināls uz pergamenta, dokumentam ādas sloksnītē piekārts Polockas pilsētas zīmoga
nospiedums dzeltenā vaskā dzeltena vaska kapsulā ar uzrakstu „Печать Полоцькая и
С[вя]той Софьи”.

NORAKSTS

Мы полочана даемъ вамъ въдомоктою Грамоту узрѣти Штѣже Местеръ задвиньскіи отпустилъ нятыци полцкіи и товаръ на руки Князя великого витовта, и наши рукъ и мы твѣи нятыци и товаръ которьехъ Местеръ отпустилъ до полочка Тому Местеру слѣбуемъ поста вить при чити и привѣре без всякое хитрости. въстѣча коли тотъ Местеръ к намъ свои Грамоту пошлетъ отыхъ нятыцехъ а писано у полочкѣ у канунъ сьятаго Михаила архистратича лѣтъ тысяча .д. ста. і. д

TULKOJUMS

Mēs, polockieši, darām zināmu tiem, kas lasīs šo rakstu, ka Livonijas mestrs nosūtījis strādniekus* un preces lielkņazam Vitautam un arī mums, un mēs – pie mūsu goda un ticības – apsolām šos strādniekus un preces, ko mestrs nosūtījis uz Polocku, bez atrunām un viltus atdot viņam atpakaļ, tiklīdz viņš atsūtīs mums vēstuli attiecībā uz šiem strādniekiem. Rakstīts Polockā, vakarā pirms svētā erceņģeļa Miķeļa svētkiem** 1404. gadā.

PIEZĪMES:

* Iespējams tulkot arī: „gūstekņus”.

** 7. novembrī.

Dokumenta sastādīšanas laikā Livonijas ordeņa mestrs bija Konrāds fon Fītinghofs (*Konrad von Vietinghof*); amatā no 1401. gada 21. oktobra līdz savai nāvei 1413. gada 14. februārī.

Lielkņazs Vitauts (liet. – *Vytautas Didysis Kunigaikštis*; krieviski – *Витовт*; baltkrieviski – *Bimaym*) dzimis 1350., miris 1430. gadā. Lielkņazs kopš 1401. gada. Kopīgi ar karali Vladislavu II Jagaili izveidoja Polijas–Lietuvas ūniju.

Sastopami vairāki dokumenta noraksti, kuros teksta noslēgumā minētais gadskaitlis atšifrēts kā „1414” (J. K. Brotze. *Diplomata Rigensia descripta*. III sēj. 9. lp., arī *Собрание Государств. Грамот II*, Nr. 16). Gadskaitlis „1414” bijis uzrakstīts arī dokumenta aizmugurē, vēlāk tas nosvītrots un izlabots kā „1404”. Avotu krājumos kā pirmais, šķiet, dokumentu ar datējumu „1404. gads” publicējis F. G. Bunge. *Liv-, est- und kurländisches Urkundenbuch*. IV., 468, Nr. MDCLI), taču vispārliedcinošāk šo datējumu pamatojis J. G. L. Napjerskis, ievietojot dokumenta norakstu 1868. gadā Sanktpēterburgā izdotajā grāmatā *Russisch-Livländische Urkunden*, 118. lpp. Nr. 152.

Teksta norakstam un tulkojumam izmantota Johana Kristofa Broces kopija krājumā *Diplomata Rigensia descripta*. III sēj. 1403–1479. LVVA, 8. f., 1. apr., 42.B l., 1., 8. lp.